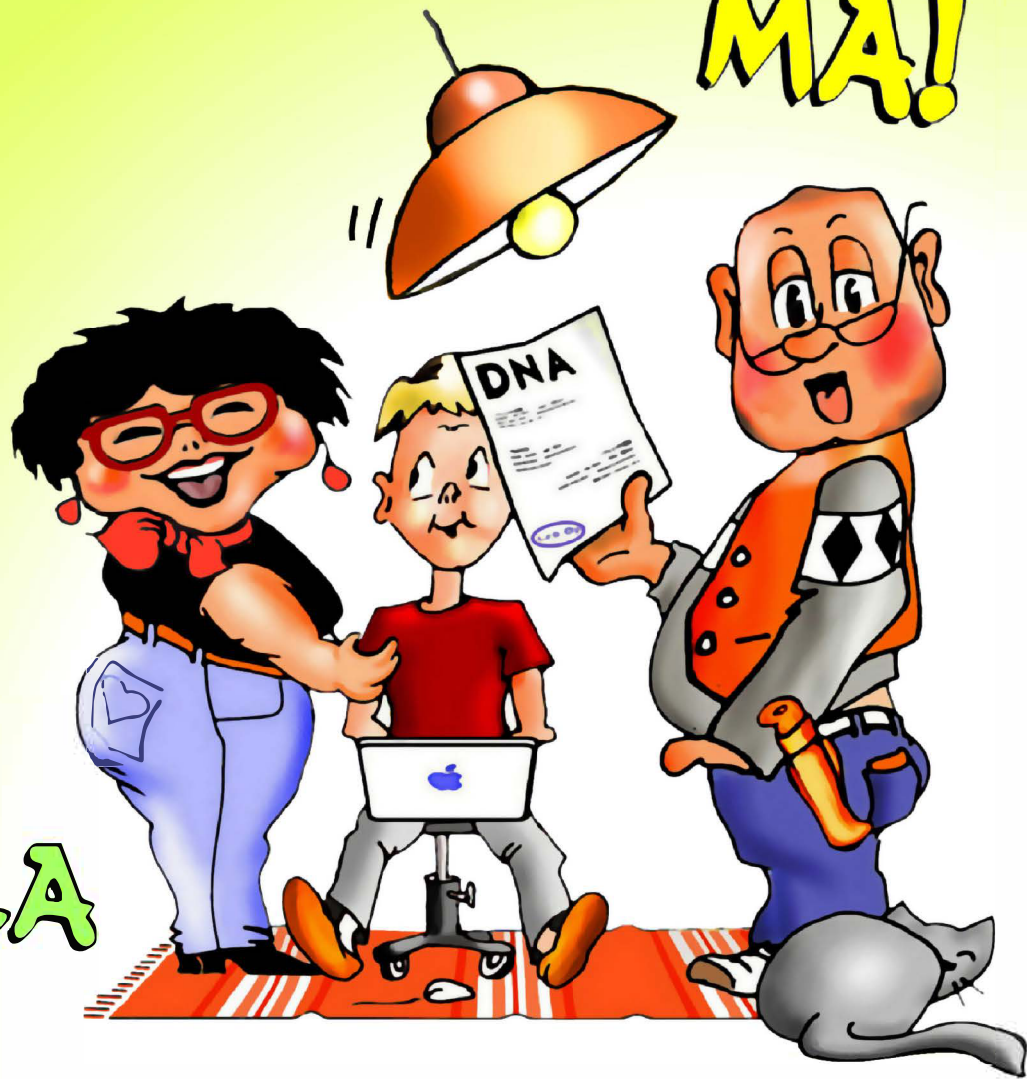

PIRU VIE,
MÄ EN OOKKAA
MÄ!

SEPE
KETOLA

Piru vie, mä en ookkaa mä!

Sepe Ketola

Leipätyöstään eläköitynyt pohjalainen pilapiirtäjä.

*Pilakuvasarjat Usko ja Toivo sekä Viikarit
kaupunkilehti Eparissa 2000- .*

*Kuvituksia kortteihin, t-paitoihin, mainoksiin,
kosisivuille jne.*

Logoja, paahuilmoituksia, karikatyyreja.

Useita näyttelyitä.

Motto: Hymyilkää edes!

Sepe Ketola

Piru vie, mä en ookkaa mä!

© 2018 Seppo Ketola Comicart Sepe Ketola

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN- 9789515689580

Arvoisa lukija

Niin kuin hyvinkin tiedetään, on turha nauru elämän suola. Sitä kannattaa viljellä silläkin uhalla, että siemen putoaa laihaan maahan. Siksi viljelemme tässä teoksessa kaikkia huumorin lajikkeita yleisön huumorintajuun luottaen. Onhan niin, että toinen nauraa äidille ja toinen tyttärelle. Tietenkin turhaa tuijotusta välttellen. Ja miehille nauraa kaikki, mikä onkin oikein, sillä mies kyllä kestää sen.

Toisinaan huumoriin sisältyy jonkin asteista viisautta. Tällöin on tapana puhua kansanhuumorista. Sille on ominaista, että opetus annetaan esimerkein ja vähän vaivihkaa. Tällöin ei synny sellaista vastustusta, jota lait ja säännökset meissä muuten herkästi synnyttävät. Näille pohuille meidät opastaa viikarien yhteisö eteläiseltä pohjanmaalta. Näin siksi että viisautta esiintyy enimmäkseen näillä seudulla. Niin kuin kansanliikkeiden historia meille opettaa.

Varhaisimmat tunnetut viikarit Usko, Toivo ja Lempi esiintyivät mediassa jo viime vuosituhanalla. Myöhemmin puhetta on johtanut sinnikäs moniosaaja Äijäviikari rouvineen. Sivu pari tuonnempaa löytyy kuvitettu luettelo muista keskeisistä viikareista lyhyine luonnehdintoineen. Lisäksi tapaamme tietysti lukuisan joukon viikarien serkkuja ja lemmikkejä. Kylläntymisen välttämiseksi on väliin sijoiteltu tekstin pätkiä. Niissä on löysiä viittauksia varsinaisiin kuvituksiin.

Mainittakoon, että viikarien viisaus on ihan heidän omissa hellahuoneissaan syntynyt tai mukuloidensa suusta kuultua eikä siitä pidä syyttää pitäjäkohtaisia naurukirjoja. Luvattakoon myös, että monet teoksen henkilöistä ovat mielikuvituksen tuotetta.

Toivo

sahuri (ent muurari)
leski - optimisti

ollaan näin vaan!

Usko

urkuri (ent kanttori)
vanhapoika - pessimisti

loput vähävaraisille!

Lempi

ompelijatar
ent evakko - naurusuu

narrakaa mua!

Tyyne

ent lehtori/
luennoitsija
före detta
föreläsare
naimaton

luunappia
ja punaasta
maitua!

ÄijäViikari

sekamies
pitkä pallo
ja joku
perään!

LadyViikari

parisuhdeohjaaja
miehet ensin!

Petro Pelli

mediayrittäjä
äly hoi!

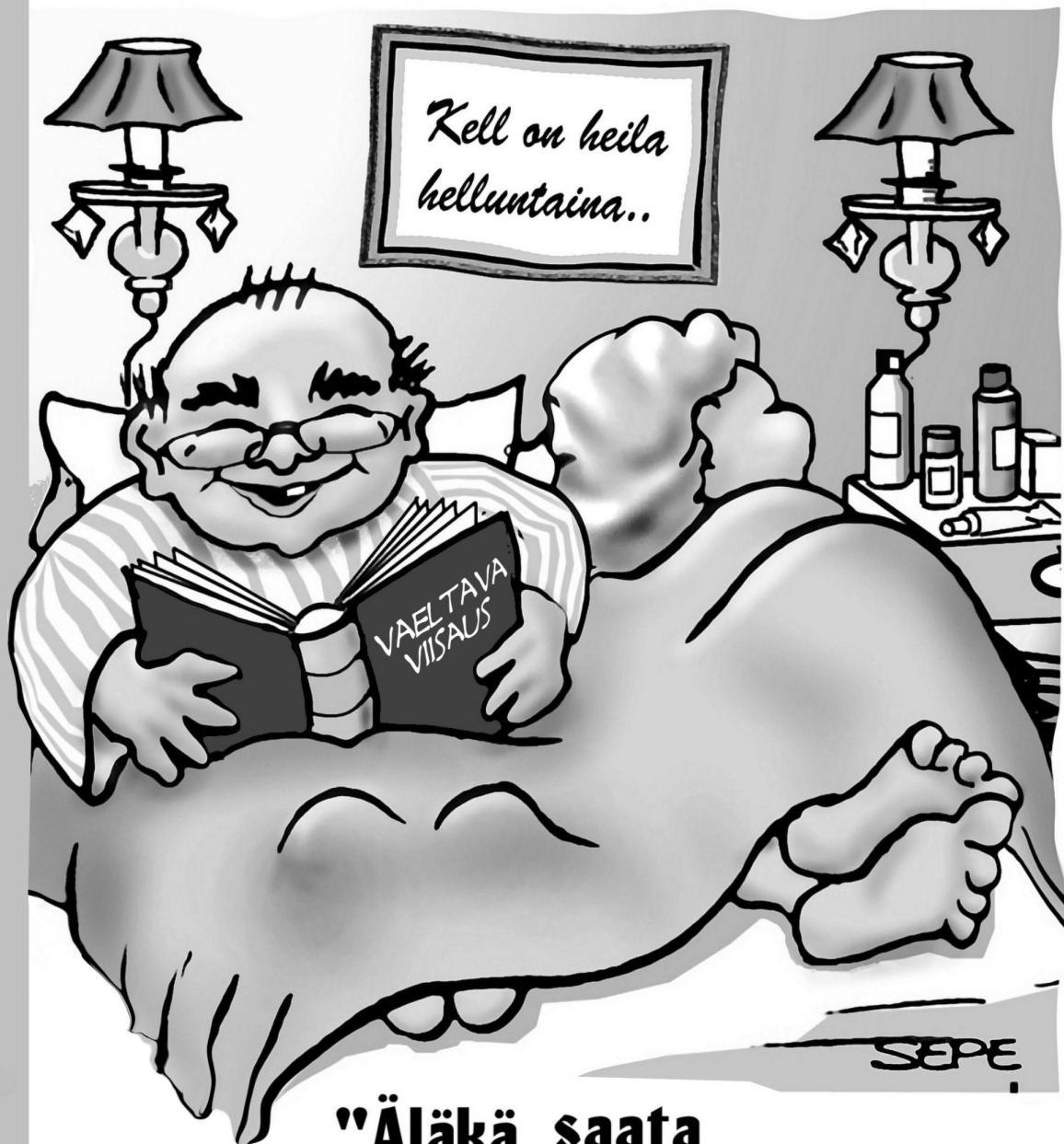

Rosalie

Rinta-Pelli

kätilö (äitiyslomalla)
palataan asiaan

**"Äläkä saata
meitä kiusaukseen"**

Ikä piinaa

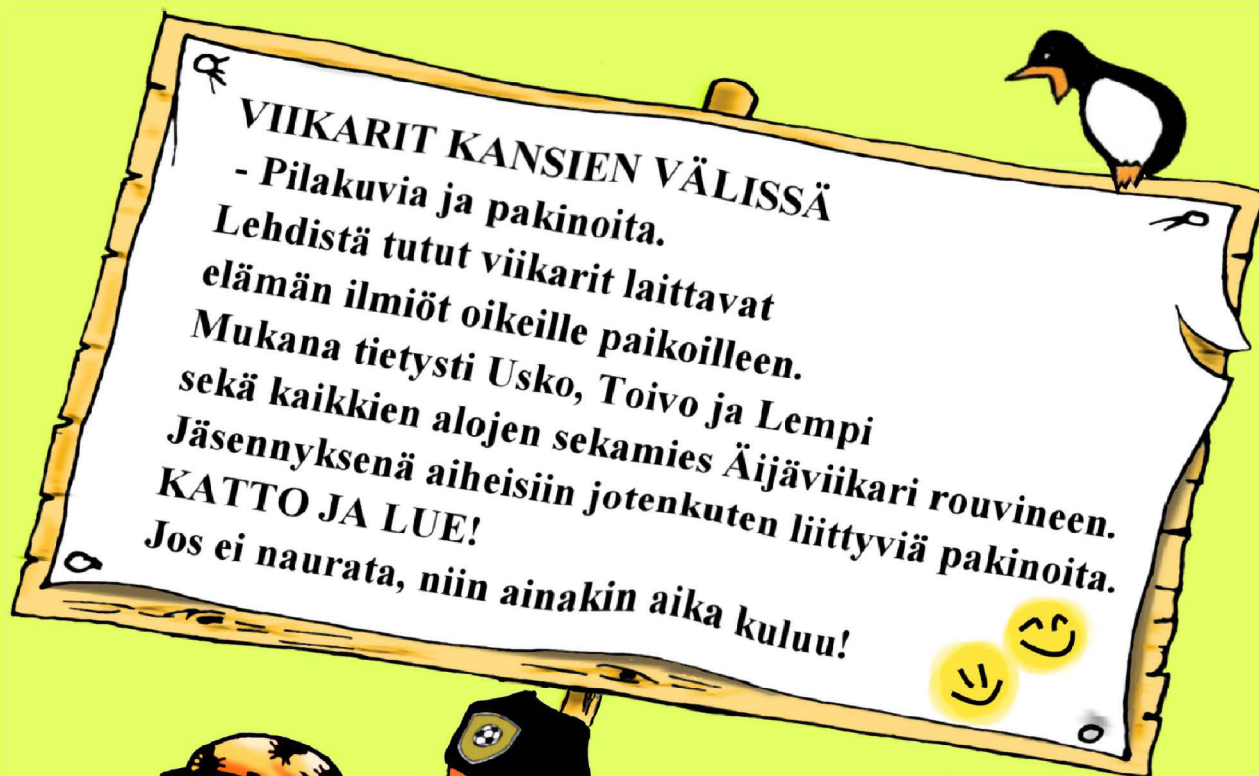
Ikää ihmiselle kertyy ilman omaa pyrkimystä, halusi tai ei. Tästä aiheutuu tietysti harmia sekä yhteisön että yksilön tasolla. Yhteiskunnallisella tasolla harmina ovat pahenevat kaatuilemistaipumukset ja yksilön tasolla nimimuisti. Mutta aikuinen ihminen kyllä näiden kanssa pärjää, ei siinä mitään.

Varttuneemmalla väellä on toki muitakin piirteitä, jotka ovat erilaisia kuin työssäkävällä väestön osalla. Heillähän ei esimerkiksi enää ole elatusvelvollisuuksia vaan he saavat vapaasti nauttia omien lastensa elatusvelvollisuuksista. Taitavat muuten ollakin ensimmäinen mumma- ja vaarisukupolvi, joka saa tästä ilosta täysin vatsoin ja kiireettä nauttia. Muistetaanhan hyvin, että vain kolme vuosikymmentä sitten oli kyläillessä tapana esitellä viimeisimmät lomakuvat ja miesväen vertailla viimeisimpiä hevosvoimiaan. Vaan eipä enää. Nykymumma onkin maailman nopein vetäjä, joka tempaa salamana kännykän käsilaukustaan ja esittelee silmät loistaen jälkikasvun kasvun ihmettä. Vertaisryhmässä kännykät kiertävät ja vuorotellen ihastellaan.

On myös tapana luulla, että henkilölle eläkkeelle ryhdyttyään tulee jotenkin erityinen kiire. Tämä ei kyllä pidä alkuunkaan paikkaansa. Tosiasiassa eläkkeestä nauttiva henkilö on pääsääntöisesti jouten ja jättää vähäisetkin tekemisensä viimeiseen tippaan. Varsinaisia ”eräpäiviä” ei hänellä ole. Laskut hän muuttaa itse itsensä maksaviksi eikä kiirehdi pankkiin siksikään, että ansio, jos niin voi sanoa, tulee kortille, josta käyttövaran näkee automaattisesti. Velatkin on toivottavasti pääosin maksettu. Harva viitsii samalla reissulla apteekkiin ja osuuskauppaan vaan jakaa ajan kulukseen lähtönsä tasaisesti joka toiselle päivälle. Kun muita julkisia esiintymisiä ei ole, riittää asustukseksi kaksi settiä, toinen kauppamatkoille ja toinen sauvakävelyyn. Muodin ikähenkilö on jo aikaa korvannut tyylillä.

- IÄN MYÖTÄ NAINEN KAUNISTUU
... JA MIES AIKUUSTUU!

VIIKARIT KANSIEN VÄLISSÄ

- Pilakuvia ja pakinoita.

Lehdistä tutut viikarit laittavat
elämän ilmiöt oikeille paikoilleen.

Mukana tietysti Usko, Toivo ja Lempi
sekä kaikkien alojen sekamies Äijäviikari rouvineen.
Jäsennyksenä aiheisiin jotenkuten liittyviä pakinoita.
KATTO JA LUE!
Jos ei naurata, niin ainakin aika kuluu!

